

מכתבים

לא זו
דרך

כל זמן שאנשי הימין פלוש יהודים מ-
ברית המועצות מפגינים — זה טוב ולגי-
טימי.

אך כאשר הם לומדים להכות ולא להגן,
לכבוש את משרדי רק"ח ולעוק נגד כל
סוטה מדרכם — זה רע ומבשר רעות.
זו לא דרך האיחוד של עמנו! איחוד
לא נקנה בדם!

בני ציטריק, תל-אביב

ער
הסוף

הקורא אריה פרנק מגרמניה בא בטענות
לבמאי הבכחאי אריה זקס (העולם הזה 1753)
על שהוא לא מעז להפשיט את שחקניותיו
עד הסוף. כהשואה להצגת עירום אמיתית

„הו כלכותה“

צייר פרנק תמונה מתוך הצגת הו כלכותה.
לפי דעתי גם לפרנק אין דם. התמונה ש-
שלח היא צימחוניית לגמרי.
כדי להראות לכם ולקוראים מה אפשר
באמת לראות בהו כלכותה, אני מצרף
תמונה מתוך המחזה.

אריה לב, בת-ים

מחשבותיו שז
היושבראש

האם דן בן-אמוץ אמיץ עד כדי כך שאינו
חושש מפטורין מהעיתון האחרון שמצא
בו מחספה?
האם אורי אבנרי פוחד ממנו עד כדי כך
שהוא חושש לפטר אותו?
או אולי כל זה משובך מתוך מגמה
להציג את אבנרי כ„ליברלי“?
ממש מפתיע אף קורה שהדיקטטור הזה
מאפשר למישהו לכתוב בהעולם הזה דברים
הנוגדים את „מחשבותיו של היושבראש...“
שכן, כעורך — קצוני אבנרי בהרבה מ-
עורכי הטיימס, מעריב ודייטות.

לכן, כאמור — הפתעה!

(סלחו לי על שאיני חותם בשמי, אך
מחלת הרדיפה שבי לוחשת לי להתירה מה-
מאפיה של ש.ש.)

קורא, תל-אביב

החכם
בארם

הפכתם לעיתון תבוסתן עם מנהל חשבו-
נות גרוע במיוחד, המתיימר להיות „החכם
בארם“. אתם מבזבזים עמודים שלמים כדי
להתפלם עם „החכם“ ההוא.

אגב, „החכם“ ההוא אינו עונה למכתבים
הנשלחים אליו ואשר אינם מוצאים חן ב-
עיני „טעמו המעודן“. לפני יותר מחצי שנה
ביקרתי מאמר שלו, שבו הוא מפרט את
סדר יומם של שבוינו במצרים, „המבלים“
במלון מקומי — לא קיבלתי אף מילה אחת
תשובה!

אברהם רוזנצווייג, ירושלים

קוראים השוחרים מכתבים
מתבקשים לנפח אותם בקצרה.
עדיפות תינתן למצופים תמר
נות למכתביהם.

(המשך מעמוד 9)
חשבון המדינה בכדי שיוכלו לעשות צרות
לרוב אורחיה!

ש. זמיר, אמירם

התלבושת האחרונה

והמצב הכלכלי

אני חושב ומסכים עם דן בן-אמוץ כי תל-
בושת אחידה מיותרת במיסגרת בית-הספר
וכל הטענות של מרדכי מילר כאילו זה
מרחיק את המרוק המטופש אחר רמת-חיים
ויוקרה מדומה מ-
גבולות בית-הספר
ועוד כיוצא באלה,
אין להן שחר.

טימברג

אני תלמיד תיכון
שצריך ללכת מדי
בוקר בתלבושת א-
חידה לבית-הספר. גם
התלבושת האחרונה
אצל מי שרוצה בה
יכולה להביא לתח-
רויות שונות. למי
של, תלמיד שהמצב
הכלכלי בביתו טוב
יותר והאגורה מצו-
י

יה בכיסו, יכול להרשות לעצמו שיהיו לו
שלוש חולצות ושלושה זוגות מכנסיים מן
התלבושת האחרונה ולהחליף את התלבושת
שלוש פעמים בשבוע, לעומת תלמיד שה-
מצב בביתו טוב פחות, ויכול להרשות ל-
עצמו פעם בשבוע להחליף את בגדיו ואז
הם לא נקיים ומגוהצים כמו של זה ה-
ראשון, ושוב יש תחרות ביניהם.
ובעצם, כפי שדן בן-אמוץ אמר: האם אין
הבדל חברתי באמת במציאות? מדוע יש
להסתיר זאת?

כל תלמיד מכיר טוב מאוד את המצב ה-
כלכלי של התלמיד השני ואין צורך בתלבו-
שת כדי לראות זאת.

יעקב טימברג, תל-אביב

איך למצוא את
בעיני אשה?

בכתבתו בעניין עדות המזרח („הפנתר
והיגואר“, העולם הזה 1750), כתב אורי
אבנרי על ראש הממשלה באופן רגשי ו-
בלתי-רציונאלי.

הוא יוצא בבירור מתוך דעה קדומה (אני
סייגשית) — וזו גישה אירציונאלית —
ומנסה להדביקה — למי? לפוליטיקאים אי-
דאילוסטית ו„בעלת כשרון פוליטי רב“, כפי
שהתבטא גם בסייגס בעל הראיון המפורסם.
אגב, אותה אירציונאליות מתבטאת גם
בשימושו במונח „גבריות“ ו„להוכיח את
הגבריות“ — ביטוי שבקידן שלנו, ועוד
קודם לכן, כבר אבד עליו הכל. כי
למצוא חן בעיני אשה אין כיום צורך להיות
ראש-כנופיה. מספיק להיות אוהב, עדין,
ובעל-רגש בכלל... וסקסי. חוץ מזה, ראש-
כנופיה יכולה להיות גם אשה. האם נאמר
ש„היא מנסה להוכיח את גבריותה?...“
מצחיק.

ד. אפרת, תל-אביב

גישה

לא עניינית

אני מבקש להעיר תשומת-לב לתופעה ה-
חוזרת ונשנית כמעט בכל כתבה בעיתון:
כונתי להערות המלחת דמויות שונות בהן
דנה הכתבה.

בהעולם הזה 1751, בסקירה שהופיעה על
הצבעות איראמון בממשלה של סיעות
גח"ל והמרכז החופשי, מדובר ביוזר הישר

בה מרדכי ביבי.
הכותב אינו שוכח
לציין שהחכם הנ"ל
הוא מיוצאי עירק(!)
בכתבה המופיעה
בגליון 1752, מדובר
בשחקנית הקאמרי
בהצגת הבכחאי, ו-
היא מביאה דברים
מפי כל אחת מהן.
אך באותה הזדמנות
אין הכותב שוכח ל-
ציין ש„לאה מכנס
הסתבכה עם החוק
לפני מספר שבועות“.

ברנשטיין

אני מביא כאן רק שתי דוגמאות משתי
כתבות השונות באופיין לחלוטין, כדי להצי-
בוע על גישה מאוד לא עניינית המאפיינת
כתבות בעיתון מדי שבוע בשבוע.

דב ברנשטיין, תל-אביב

לאירופה הכלגה שכולה חוויה באנית הפאר א.ק. לינדום

הגדולה ביותר הפועלת בקו
ישראל-איטליה 18 אלף טון.

קו דו-שבועי מחיפה לאיטליה

ההכלגות הבאות: 23.4, 9.5, 23.5, 6.6

אפשרות סיור בנמלי הים התיכון

לימסול-פמגוסטה-רודוס-כרתים-פיראוס-
קורפו-דוברובניק-ברנידיזי-אנקונה.

* בריכת שחיה
* אולמות בידור מרווחים
* קולנוע
* תזמורת, ריקודים

* מטבח אירופאי וים תיכוני מעולה

נסיעה הלך ושוב לאיטליה החל מ-1000 ל-
כולל כל המסים.

כרטיסים אצל כל סוכני הנסיעות או אצל הסוכנים
הכלליים לישראל:

ויקינג, חברה ימית בע"מ.

חיפה דרך העצמאות 104, טל. 524295

תל-אביב רח' אלנבי 300, טל. 625864, 625994

ירושלים רח' אגרון 28, טל. 25771

שנת הבניה 1954, דרגת סיווג בטיחותית שניתנה ע"י אנף הספנות והנמלים במשרד התחבורה י"ב.

